

ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษา ที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชยุต จุฬรัมย์¹ สุธนะ ดิงศภทัย², วชิรวิทย์ พงษ์จีน³

¹นิสิตระดับปริญญาโท, สาขาสุศึกษาและพลศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาสุศึกษาและพลศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³นิสิตระดับปริญญาเอก, สาขาสุศึกษาและพลศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และ กลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน ดำเนินการทดลองระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 60 นาที วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้พลศึกษา, ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ต, การสอนพลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษา, ความมีน้ำใจนักกีฬา, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Effects of Physical Education Learning Activities Using Kohlberg's Theory of Moral Development and Case Study on Sportsmanship and Learning Achievement of Upper Secondary School Students

Chayut Jubram, Suthana Tingsabhat², Wachirawit Phongchini³

¹Master Degree Student, Division of Health, and Physical Education,
Faculty of Education, Chulalongkorn University

²Assistant Professor., Division of Health, and Physical Education,
Faculty of Education, Chulalongkorn University

³ Ph.D. Student, Division of Health, and Physical Education,
Faculty of Education, Chulalongkorn University

Abstract

The purposes of this research were to evaluate and compare the effects of physical education learning activities based on Kohlberg's theory of moral development combined with a case study on sportsmanship on the learning achievement of upper secondary school students. The participants included 60 students divided equally into two groups: an experimental group and a control group. The experiment was conducted over a period of 8 weeks for 1 day per week at 60 minutes per day. The tests were conducted to measure sportsmanship along with learning achievement. The data were analyzed using mean, standard deviation, and t-test.

The research findings were as follows:

1) the mean scores on the test of sportsmanship and learning achievement of the experimental group were significantly higher after completing the lessons than before at the .05 level of significance.

2) the mean scores on the of test of sportsmanship and learning achievement of the experimental group were significantly higher than the control group at .05 level of significance.

Keywords: physical education, Kohlberg's theory of moral development, case study, sportsmanship, learning achievement

บทนำ

การพัฒนาสังคมไทยในปัจจุบันมีความคาดหวังที่พัฒนาศักยภาพมนุษย์ตลอดช่วงชีวิตในเรื่องการสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรม จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งเห็นว่าการสร้างเสริมและพัฒนา ศักยภาพของมนุษย์ให้มีความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพที่ดีของคนไทยให้มีศักยภาพสูงสุด เพื่อปรับเปลี่ยนให้คน สังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เด็กและเยาวชนตั้งแต่อายุ 13 ปีขึ้นไปมี กิจกรรมและการปฏิบัติที่มีคุณธรรม จริยธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

จากสถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทยในปัจจุบันพบว่า คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะ โดยผลสำรวจ ของศูนย์คุณธรรมร่วมกับนิด้าโพล ปี 2557 พบว่าปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมที่ประชาชนมากกว่าร้อยละ 50 เห็น ว่าสำคัญที่สุด และประชาชนกว่าร้อยละ 90 เห็นว่าจำเป็นต้องส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมโดยเร็วที่สุด ขณะที่การ สำรวจการยอมรับพฤติกรรมทางสังคมของคนไทยที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไป ในปี 2557 เรื่องพฤติกรรมของการมีวินัย เช่น การข้ามถนนโดยใช้สะพานลอยหรือข้ามทางม้าลาย พบว่า กว่าร้อยละ 45 ทำเป็นบางครั้งหรือไม่ทำเลย (สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) ซึ่งสถานศึกษาเป็นสถานที่ที่ควรจัดการเรียนการสอน และปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความมีวินัย จิตสาธารณะเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นสื่อกลาง ของการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคมและสติปัญญา รวมทั้งการเสริมสร้าง และปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับผู้เรียน (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ปัจจุบันการจัดการเรียน การสอนพลศึกษา จะมุ่งเน้นไปในเรื่องของทักษะทางการเคลื่อนไหว เกม กีฬา และการวัดประเมินผล จนละเลย เป้าหมายที่แท้จริงของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษานั้นคือ การสอนให้ผู้เรียนรักและออกกำลังกายเป็น กิจลักษณะในชีวิตประจำวัน (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561; อร่าม เสียนขุนทด, 2533) อีกทั้งครูพลศึกษาได้สอนในเรื่อง การมีน้ำใจนักกีฬาทุกครั้งในช่วงเวลาพักพลศึกษา แต่ไม่ค่อยเอาใจใส่เท่าที่ควร (ประยุทธ์ สาริมาณ, 2527) ซึ่งน้ำใจนักกีฬา ถือเป็นสิ่งที่ผู้สอนควรปลูกฝังให้กับผู้เรียนในวิชาพลศึกษา (จรวัยพร ธรณินทร์ 2534 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั้วลำหิน, 2553) และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องถ่ายทอดให้ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์หลักของความมีน้ำใจนักกีฬาและ แสดงออกถึงพฤติกรรมของความมีน้ำใจนักกีฬาดด้วยความเข้าใจที่ถูกต้อง (EFEK & ERYIGIT, 2023) เพื่อที่จะได้อยู่ ร่วมกันกับสังคมได้อย่างมีความสุขและเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

ความมีน้ำใจนักกีฬาถือเป็นส่วนหนึ่งของคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ อีกทั้งเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม เพื่อที่จะได้อยู่ร่วมกันกับสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) ได้ให้ความหมายของน้ำใจนักกีฬาไว้ว่า น้ำใจนักกีฬา คือ หลักธรรมหรือข้อปฏิบัติที่ นักกีฬาและผู้ดูกีฬาพึงจะประพฤติหรือปฏิบัติตนในการเล่นกีฬาและการดูกีฬา ในการทำงานและในการมีชีวิตรอยู่ ร่วมกัน นอกจากนี้ อร่าม เสียนขุนทด (2533) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะช่วยให้ บุคคลอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬานั้น มีสิ่งสำคัญที่ช่วยให้อาจารย์จัดการ เรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นั่นก็คือ แนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา พบว่า แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา ถือว่าเป็น การจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนคิดแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ตัวอย่างที่อยู่บนพื้นฐานของเรื่อง จริง โดยนำเสนอเหตุการณ์ สถานการณ์ ข้อเท็จจริง ประสบการณ์ตรง หรือจำลองสถานการณ์ที่เหมือนจริงให้ผู้เรียน

เรียนรู้จากข้อมูลหรือปัญหาที่เกิดขึ้น และยังสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่เกิดขึ้นมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้คิดพิจารณาและวิเคราะห์หาคำตอบที่เหมาะสม การสอนแบบนี้ใช้ได้ดีในการสอนคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม นอกจากนี้ แมสเซนเกล (Massengale, 1969 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) กล่าวว่าวิธีการที่ช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาที่ดีที่สุดคือ การฝึกให้ผู้เรียนเผชิญกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง สอดคล้องกับ จรรยาพร ธรณินทร์ (2534 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) ได้กล่าวว่า เด็กควรได้รับการฝึกฝนการมีน้ำใจนักกีฬาทั้งจากประสบการณ์ตรง และโดยอ้อม หรือเลียนแบบจากตัวอย่างที่ดีในสังคม อีกทั้ง ประยุทธ์ สาริมาณ (2527) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาพบว่าการสอนสำหรับครูพลศึกษา ควรสอนแบบบรรยาย สอดแทรกในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะเล่นกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งตรงกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา ประเภทกรณีศึกษาแบบวิเคราะห์เหตุการณ์ (Situational critical incident case) (พงษ์ยุทธ กล้ายุธ, 2552) จากการศึกษางานวิจัยของ วีระพงษ์ แตนดี (2564) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อ รายวิชาการตัดสินกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อ รายวิชาการตัดสินกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ช่วยให้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาดีขึ้น

นอกจากแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาแล้ว จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา พบว่า ทฤษฎีที่ส่วนช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬาดีขึ้นนั้นคือ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของของโคลเบอร์ก เป็นทฤษฎีที่ส่งเสริมจริยธรรมความมีน้ำใจนักกีฬา สามารถพัฒนาได้ตามวัย ซึ่งแบ่งออกได้ 3 ระดับ 6 ชั้น เป็นการพัฒนาทางจริยธรรม ในแต่ละช่วงอายุ และมีความแตกต่างกันทางพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีคุณธรรม อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976) เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของความมีน้ำใจนักกีฬา และมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ อีกทั้งเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม เพื่อที่จะได้อยู่ร่วมกันกับสังคมได้อย่างมีความสุข

จากความสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการในทุกด้านตามหลักการทางพลศึกษา และสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1,014,886 คน (กลุ่มสารสนเทศสำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2564)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาร่วมกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ต

ตัวแปรตาม คือ ความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การเตรียมการทดลอง

ประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2565 ภาคเรียนที่ 2 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 60 คน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนการทดลอง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนที่ใกล้เคียงกัน และแบ่งกลุ่มโดยการจับฉลากด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Sample random sampling) โดยแบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม 30 คน ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 8 สัปดาห์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตกร่วมกับกรณีศึกษา จำนวน 8 แผน (IOC=0.80)

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา (IOC=0.60-1.00) 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย (IOC=0.80-1.00)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนทำการทดลองในสัปดาห์แรกก่อนทำการทดลอง (Pre-test) ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านสมรรถภาพทางกาย

3.2 กลุ่มทดลองผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตกร่วมกับกรณีศึกษา ที่สร้างขึ้น จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดการสอนสัปดาห์ละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที รวม 8 สัปดาห์

3.3 ทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

คำนวณค่าที (t-test) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

4.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติ Paired sample t-test

4.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ Independent t-test

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความมีน้ำใจ นักกีฬา	กลุ่มทดลอง (n=25)						กลุ่มควบคุม (n=25)					
	ก่อนการ ทดลอง		หลังการ ทดลอง		t- test	Sig	ก่อนการ ทดลอง		หลังการ ทดลอง		t-test	Sig
	M	SD	M	SD			M	SD	M	SD		
รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย	14.4	2.5	15.2	1.2	-	.02	14.2	1.4	14.0	2.0	0.70	.24
ความยุติธรรม	0	0	8	7	2.01	*	8	5	4	7		
ความสามัคคี	13.6	2.0	15.1	1.0	-	.00	13.6	2.2	13.8	1.4	-0.61	.27
ความ รับผิดชอบ	0	8	2	5	3.83	*	0	3	4	6		
ความ มีระเบียบวินัย	12.9	2.1	14.4	2.3	-	.00	13.7	1.9	13.3	1.5	0.87	.19
ความมีน้ำใจ นักกีฬารวม	2	7	0	9	4.04	*	6	2	6	2		
	14.0	2.7	15.1	2.1	-	.00	14.8	1.4	14.0	1.6	2.48	.01
	8	6	6	3	2.70	*	0	7	0	0		*
	12.4	2.0	14.4	2.3	-	.00	12.6	1.5	12.9	1.9	-0.59	.27
	4	4	0	0	4.36	*	4	2	2	1		
	67.4	8.4	74.4	7.1	-	.00	69.0	5.1	68.1	4.4	1.24	.11
	4	0	4	6	7.18	*	8	6	6	3		

หมายเหตุ : * $p \leq .05$

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาารวม 5 ด้าน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา	กลุ่มทดลอง (n=25)				t-test	Sig	กลุ่มควบคุม (n=25)				t-test	Sig
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง				ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง			
	M	SD	M	SD			M	SD	M	SD		
ความรู้	9.64	5.1	13.5	3.0	-6.45	.00	11.5	3.0	11.4	3.19	0.07	.47
		0	2	5		*	2	5	8			
คุณธรรม	14.1	2.3	16.5	2.1	-3.98	.00	14.3	2.3	15.4	2.36	-2.19	.01
	6	2	6	2		*	6	2	0			*
เจตคติ	16.0	2.1	17.4	1.7	-3.11	.00	14.9	1.6	15.2	1.87	-0.71	.24
	8	7	0	5		*	6	9	0			
ทักษะ	13.8	1.9	14.6	2.2	-2.12	.02	15.2	2.0	16.1	2.08	-1.82	.04
	0	1	8	8		*	8	7	2			*
สมรรถภาพทางกาย	8.44	2.2	9.05	2.2	-2.56	.00	8.54	2.1	8.80	2.16	-1.01	.16
		4		2		*		1				
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวม 5 ด้าน	62.1	9.4	71.2	7.8	-8.65	.00	64.6	4.8	67.0	5.52	-2.12	.02
	2	6	1	6		*	6	5	0			*

หมายเหตุ : * $p \leq .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาารวม 5 ด้าน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความมีน้ำใจนักกีฬา	กลุ่มทดลอง (n=25)		กลุ่มควบคุม (n=25)		t-test	Sig
	หลังการทดลอง		หลังการทดลอง			
	M	SD	M	SD		
รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	15.28	1.27	14.04	2.07	2.54	.00*
ความยุติธรรม	15.12	1.05	13.84	1.48	3.55	.00*
ความสามัคคี	14.40	2.39	13.36	1.52	1.83	.03*
ความรับผิดชอบ	15.16	2.13	14.00	1.60	2.17	.01*
ความมีระเบียบวินัย	14.40	2.30	12.92	1.91	2.46	.00*
ความมีน้ำใจนักกีฬา รวม	74.44	7.16	68.16	4.43	3.727	.00*

หมายเหตุ : * $p \leq .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 74.44 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 68.16 ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาทั้งหมดทั้ง 5 ด้าน หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา	กลุ่มทดลอง (n=25)		กลุ่มควบคุม (n=25)		t-test	Sig
	หลังการทดลอง		หลังการทดลอง			
	M	SD	M	SD		
ความรู้	13.52	3.05	11.48	3.19	2.30	.01*
คุณธรรม	16.56	2.12	15.40	2.36	1.82	.03*
เจตคติ	17.40	1.75	15.20	1.87	4.28	.00*
ทักษะ	14.68	2.28	16.12	2.08	-	.01*
					2.32	
สมรรถภาพทางกาย	9.05	2.22	8.80	2.16	0.41	.34
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวม 5 ด้าน	71.21	7.86	67.00	5.52	2.18	.01*

หมายเหตุ : * $p \leq .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาทั้งหมดทั้ง 5 ด้าน หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 71.21 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 67.00

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีประเด็นนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และสมมติฐานข้อที่ 1

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับของนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และสมมติฐานข้อที่ 2

จากการอภิปรายผลการวิจัยข้อที่ 1 และข้อที่ 2 สามารถอภิปรายได้ในประเด็นต่อไปนี้

ความมีน้ำใจนักกีฬามีการพัฒนาสูงขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา พบว่า หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการ

ทดลองระหว่างกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษาส่งผลต่อความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งเป็นอีกหนึ่งวิธีที่สามารถพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนได้ อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ใช้กิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคมและสติปัญญา รวมทั้งการเสริมสร้างและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับผู้เรียน (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ควบคู่กับแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษาที่มีส่วนช่วยพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งความมีน้ำใจนักกีฬานั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งแนวคิดของโคลเบอร์กที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะแบ่งออกเป็น 2 ระดับ 4 ขั้นตอนตามพัฒนาการช่วงวัย ได้แก่ 1) ระดับก่อนเกณฑ์ เป็นพัฒนาการของเด็ก 2-10 ปี มี 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหารางวัล 2) ระดับตามเกณฑ์ เป็นพัฒนาการของเด็ก 10-16 ปี มี 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 3 ขั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ ขั้นที่ 4 ขั้นทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม และการสอนโดยใช้กรณีศึกษามีส่วนช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนคิดแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ตัวอย่างที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์จริงโดยนำเสนอภาพหรือวิดีโอ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความมีน้ำใจนักกีฬาที่พัฒนาสูงขึ้นในทุกด้าน สอดคล้องกับ Anderson (2004) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้การเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาเพื่อทราบถึงเทคนิควิธีเกี่ยวกับเหตุผลด้านศีลธรรมที่จะสามารถใช้ระบุและวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับจริยธรรมในข้อมูลข่าวสารสารสนเทศด้านสุขภาพ ผลการศึกษาพบว่า การใช้กรณีศึกษาจะช่วยให้สามารถตัดสินใจปัญหาเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมได้ง่ายขึ้น หากวิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนยอมรับในความสามารถของตนเองและผู้อื่น อีกทั้งปฏิบัติตามกฎ กติกา มารยาทในการเป็นนักกีฬาที่ดีหรือเป็นผู้ชมที่ดี นอกจกนั้นแล้วยังเน้นย้ำในขั้นนำไปใช้เกี่ยวกับการเคารพเพื่อนร่วมทีม และทีมตรงข้าม ซึ่งขั้นนำไปใช้เป็นขั้นที่ให้นักเรียนนำสิ่งที่เรียนรู้มาใช้ในการแข่งขันหรือเล่นเกม จะช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาในด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ซึ่งสังเกตได้จากการยอมรับในผลการแข่งขันในแต่ละครั้ง ต่อมาด้านความยุติธรรม ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเคารพในสิทธิของผู้อื่นและรักษาสิทธิของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เอาัดเอาเปรียบ ตัดสินใจด้วยความถูกต้อง ไม่เห็นแก่ตัว ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ในคาบเรียนจากการเคารพกฎกติกา และยอมรับในผลการแข่งขัน ต่อมาด้านความสามัคคี ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม เห็นแต่ประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งจะจัดกิจกรรมที่มีการแสดงออกถึงความน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันทำกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และเมื่อสังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในแต่ละครั้งหลังจากชมวิดีโอกรณีศึกษาเรียบร้อยแล้ว จะเห็นได้ว่าผู้เรียนให้ความสนใจที่จะฝึกปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มที่ผู้วิจัยจัดขึ้นและปฏิบัติกันอย่างสามัคคีเป็นทีม ต่อมาด้านความรับผิดชอบผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายตั้งใจและทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มประสิทธิภาพ ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยง และสุดท้ายด้านความมีระเบียบวินัย ผู้วิจัยมุ่งเน้นการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ กติกา การตรงต่อเวลา หรือข้อตกลงทางสังคม จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำผลลัพธ์ที่ได้ไปปรับใช้ในการเล่นกีฬา การแข่งขัน หรือแม้แต่การใช้ในชีวิตในสังคม จะเห็นได้ว่าความมีน้ำใจนักกีฬานั้นมีความสำคัญอย่างมากในการออกกำลังกาย เล่นกีฬาในวิชาพลศึกษา อีกทั้งจะเชื่อมโยงกันกับการดำรงชีวิตประจำวันในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ อร่าม เสียนขุนทด (2533) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะช่วยให้บุคคลอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข เช่นเดียวกับ จรวยพร ธรณินทร์ (2534 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จ้วลำหิน, 2553) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมจริยธรรมที่ควรปลูกฝังให้กับผู้เรียนในวิชาพลศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัศมี ทองดี (2562) ที่ได้ทำการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายดีขึ้น อีกทั้ง ธนายุทธ จิตหาญ (2564) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดย

ใช้กีฬาสาครออสที่มีต่อสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมตอนต้น ช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นดีขึ้น เช่นเดียวกับ อภิวัฒน์ จั่วลำหิน (2553) ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา พบว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต ช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษาดีขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษามีการพัฒนาสูงขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา พบว่า หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษาเป็นอีกหนึ่งวิธีที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนได้ ดังนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่านักเรียนที่เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษา ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้เพิ่มขึ้น สืบเนื่องจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาดังกล่าว เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเห็นภาพวิดีโอกรณีตัวอย่างจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและนำความรู้มาปรับใช้ในการฝึกหรือออกกำลังกาย สอดคล้องกับ วีระพงษ์ แตนดี (2564) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวโดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อ รายวิชาการตัดสินกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อ รายวิชาการตัดสินกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ช่วยให้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาดีขึ้น หลังจากนั้นผู้วิจัยกระตุ้นผู้เรียนโดยการตั้งประเด็นคำถามที่เกิดขึ้นจากการดูภาพหรือวิดีโอเพื่อเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้าสู่กระบวนการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านความรู้ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ วัชรภูมิ เพ็ชรประดิษฐ์ (2565) ได้ศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคคำถามแบบ อาร์ ซี เอ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดเชิงประยุกต์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้หลายด้าน จากการตั้งประเด็นคำถาม ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคคำถามแบบ อาร์ ซี เอ ช่วยพัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดเชิงประยุกต์ดีขึ้น

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคุณธรรม การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณธรรม ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่านักเรียนที่เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษา มีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณธรรมเพิ่มขึ้น สืบเนื่องจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาดังกล่าว เป็นการสอนที่มุ่งเน้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมต่อตนเองและคนรอบข้าง เช่น การตรงต่อเวลา การแต่งกาย และการให้ความร่วมมือของนักเรียน อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นการสอนที่นำเสนอข้อมูล ภาพ วิดีโอเหตุการณ์ ต่าง ๆ โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากข้อมูลหรือปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับบทเรียนและนำมาปรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณธรรมดีขึ้น สอดคล้องกับ ทิศนา แชนมณี (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การสอน

โดยใช้กรณีศึกษาเป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้คิดพิจารณาและวิเคราะห์หาคำตอบที่เหมาะสม การสอนแบบนี้ใช้ได้ดีในการสอนคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านเจตคติ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่านักเรียนที่เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กพร้อมกับกรณีศึกษา มีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติเพิ่มขึ้น สืบเนื่องจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาดังกล่าว เป็นการสอนที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมที่มีความสนุกสนาน โดยสอดแทรกการออกกำลังกายเข้าไปในกิจกรรมการสอน เมื่อผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ผู้เรียนก็เกิดเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดขึ้นและสามารถนำกิจกรรมการออกกำลังกายในคาบเรียนไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) ได้กล่าวว่า หลักการสอนพลศึกษาที่ดีควรมีเป้าหมาย 3 ระยะ ได้แก่ ระยะไกล คือ สอนให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี ต่อมาระยะกลาง คือ สอนให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา และด้านสังคม แบบองค์รวม และระยะใกล้คือสอนให้ผู้เรียนเปลี่ยนเจตคติให้รักในการออกกำลังกาย

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะ ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่านักเรียนที่เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กพร้อมกับกรณีศึกษา มีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะเพิ่มขึ้น สืบเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว เป็นการสอนที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการฝึกปฏิบัติทักษะกีฬา การเคลื่อนไหว และการออกกำลังกายที่หลากหลายด้วยกันในคาบเรียนโดยนำข้อมูลและข้อผิดพลาดที่ได้เรียนรู้จากการชมสื่อ ภาพ วิดีโอกรณีศึกษาจากชั้นการอธิบายและสาธิตมาปรับใช้ในชั้นการฝึกปฏิบัติและนำไปใช้ในการแข่งขันหรือเล่นเกม ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ฝึกปฏิบัติในคาบเรียนจะมุ่งเน้นกิจกรรมที่เป็นกลุ่มย่อย ๆ เนื่องจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อยหรือแบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะดีขึ้น สอดคล้องกับ จิรวัดน์ วงศ์ชุมภู (2565) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอล และการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ช่วยพัฒนาทักษะกีฬาแฮนด์บอลดีขึ้น

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านสมรรถภาพทางกาย การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกาย รวมทั้ง 5 ด้าน ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายรวมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองสูงกว่าหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่านักเรียนที่เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กพร้อมกับกรณีศึกษา มีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายรวมเพิ่มขึ้น สืบเนื่องจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาดังกล่าว เป็นการสอนที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวออกกำลังกาย โดยใช้กิจกรรมเกม กีฬา มาเป็นสื่อกลางเพื่อเชื่อมโยงความรู้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาร่างกายและจิตใจให้ดีขึ้น โดยผู้วิจัยเน้นในชั้นอบอุ่นร่างกายที่มีการยืดเหยียดกล้ามเนื้อและบริหารกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเรียน ซึ่งผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ประกอบกับมีกิจกรรมเกมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการด้านเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายตั้งแต่ต้นคาบเรียน

เมื่อผู้เรียนมีเจตคติที่ดีและรักในการออกกำลังกาย อาจส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) กล่าวว่า วิชาพลศึกษา คือศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีกระบวนการในการพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการแบบองค์รวมทุกด้าน ด้านละเท่ากัน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมทางกาย การเคลื่อนไหว กิจกรรมเกมและกีฬา เข้ามาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ธีรยุทธ สีนาคำ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมพิลาทิสร่วมกับการบริหารสมองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดหลากหลายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมพิลาทิสร่วมกับการบริหารสมอง มีส่วนช่วยพัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดหลากหลายดีขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายทุกด้านระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก ร่วมกับกรณีศึกษา ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษาข้อมูลหรือปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นภาพหรือวิดีโอเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากจอโทรทัศน์ ซึ่งอาจต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรม ส่งผลให้ระยะเวลาไม่สอดคล้องกับการทำกิจกรรม อีกทั้งความหนักในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอต่อการพัฒนาของผู้เรียน อาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านสมรรถภาพทางกายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ศิริพร สุขทับ (2545) ได้กล่าวไว้ว่า การออกกำลังกายที่บ่อยครั้งมากขึ้น จะช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และควรออกกำลังกายอย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ศิริรัตน์ หิรัญรัตน์ (2535 อ่างถึงใน เมสญา แทนสง่า, 2565) ได้กล่าวไว้ว่า ระยะเวลาของการฝึกควรเป็น 3 วันต่อสัปดาห์ แต่ถ้าฝึก 2 วันต่อสัปดาห์ ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการได้ แต่อาจน้อยกว่าการฝึก 3 วันต่อสัปดาห์ นอกจากนี้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาแบบปกติ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นการฝึกปฏิบัติและชั้นการนำไปใช้ที่เป็นกลุ่มเช่นเดียวกันกับกลุ่มทดลองเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางกายเช่นเดียวกัน อาจส่งผลให้ผู้เรียนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองเกิดการพัฒนาทางด้านสมรรถภาพทางกายไม่มากจนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ จิรวัดน์ วงศ์ชุมภู (2565) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมเป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน รู้จักการทำงานเป็นทีม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความมั่นใจและมั่นใจในศักยภาพตนเองมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามเป้าหมายที่ผู้สอนตั้งไว้ตามจุดมุ่งหมาย

จากผลการวิจัยที่ได้อภิปรายข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก ร่วมกับกรณีศึกษา ส่งผลให้ความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาดีขึ้น ซึ่งอาจเป็นเพราะการสอนโดยใช้กรณีศึกษาจะทำให้ผู้เรียนคิดแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ตัวอย่างที่อยู่บนพื้นฐานของเรื่องจริง โดยนำเสนอเหตุการณ์ สถานการณ์ ข้อเท็จจริง ประสบการณ์ตรง หรือจำลองสถานการณ์ที่เหมือนจริงให้ผู้เรียนเรียนรู้จากข้อมูลหรือปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นภาพหรือวิดีโอเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงจากการแข่งขัน หรือการฝึกซ้อม (ทิสนา แคมมณี, 2561; Romanowski, 2009; Brooke, 2006) ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่า หากจัดการเรียนรู้ดังกล่าวให้กับผู้เรียนตั้งแต่วัยเยาว์ อาจส่งผลดีต่อเยาวชน สอดคล้องกับ จรวัยพร ธรณินทร์ (2534 อ่างถึงใน อภิวัฒน์ จักรวาล, 2553) ได้กล่าวว่า เด็กควรได้รับการสอนความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งจากประสบการณ์ตรง และโดยอ้อม หรือเลียนแบบจากตัวอย่างที่ดีในสังคม อีกทั้งทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์กมีส่วนช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งความมีน้ำใจนักกีฬานั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ อีกทั้งเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม นอกจากนี้แล้วยัง

ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาทั้งดีขึ้น จะเห็นได้ว่าการวิจัยครั้งนี้สามารถนำผลที่ได้ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในปัจจุบันหรือการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ อาจส่งผลดีต่อผู้เรียนเนื่องจากในคาบการสอนพลศึกษาส่วนใหญ่จะไม่มีจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวอาจมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณที่ต้องใช้ในการฉายภาพหรือวิดีโอในการจัดการเรียนรู้อีก แต่หากเทียบปัญหาที่พบจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 กับความรู้ที่นักเรียนควรได้รับ ผู้วิจัยเชื่อว่าคุ้มค่ามากกับสิ่งที่นักเรียนได้รับและเป็นอีกหนึ่งวิธีที่สามารถพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษาในแต่ละชั้นตอน ควรสอดแทรกและเชื่อมโยงความมีน้ำใจนักกีฬาในแต่ละด้านให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาในปัจจุบัน เพื่อให้ให้นักเรียนนำสิ่งที่ถูกต้องไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ควรจัดรูปแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับระยะเวลาการสอนในแต่ละคาบ เนื่องจากมีขั้นตอนการสอนทั้งหมด 5 ขั้นตอนหลัก และ 6 ขั้นตอนย่อย ซึ่งผู้สอนจะต้องควบคุมระยะเวลาและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมครบทุกขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษากับตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น การทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำ หรือ การคิดแก้ไขปัญหา เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มสารสนเทศ สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2564). สรุปข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาปีการศึกษา 2564 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. เข้าถึงได้จาก <https://www.bopp-obec.info/>
- จิรวัดน์ วงศ์ชุมภู สุธนะ ดิงศภักดิ์ และ บัญชา ชลาภิรมย์. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอล และการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 14(1), 199-211.
- ทิตินา แคมมณี. (2561). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนายุทธ จิตหาญ และ รุ่งระวี สมะวรรณนะ. (2564). ผลของการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กีฬาครอสที่มีต่อสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะและความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนมัธยมตอนต้น. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 16(1), (ID: OJED-16-01-002).
- ธัญญารัตน์ สีนาคำ. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมพลาทิสร่วมกับการบริหารสมองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดหลากหลายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).

- ประยูทธ สาริमान. (2527). ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- พงษ์ยุทธ กล้ายุทธ. (2552). กรณีศึกษากับการพัฒนาการเรียนการสอน. วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต, 3(1), 60-65.
- เมสญา แทนสง่า. (2565). การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนด้วยเกมเพื่อความเข้าใจ. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ, 48(1), 249-259.
- รัศมี ทองดี. (2562). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ. (2561). รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อ ประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรภูมิ เพ็ชรประดิษฐ์ สุชนะ ดิงศภักดิ์ และ รัชรา วรธกวรรกุล. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคคำถามแบบ อาร์ ซี เอ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดเชิงประยุกต์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 17(2), (ID: OJED-17-02-023).
- วีระพงษ์ แดนดี. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อ รายวิชาการตัดสินกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 15(1), 87-97.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564).
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. (2559). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟิก จำกัด.
- อร่าม เสียนขุนทด. (2533). ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร].
- อภิวัฒน์ จ้วลำหิน. (2553). การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ต เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
- Anderson, J.G. (2004). The role of ethics in information technology decisions: A case-based approach to biomedical informatics education. International Journal of Medical Informatics, 73(2), 145-150.
- Brooke, S. L. (2006). Using the case method to teach online classes: Promoting socratic dialogue and critical thinking skills. International Journal of Teaching and Learning in Higher Education, 18(2), 142-149.

- EFEK, E. & ERYIGIT, H. (2023). *The Effect of Participation in Regular Tennis Exercise on Sportsmanship*. *Turkish Journal of Sport and Exercise/Türk Spor ve Egzersiz Dergisi*, 25(1), 59-66.
- Kohlberg, L. (1976). *Moral Development and Behavior*. New York: John Wiley & Son.
- Romanowski, M. H. (2009). *Teaching using case studies*. From Qatar University.
- Yin, R. K. (1994). *Case study research design and methods*. London: SAGE Publication.